

Θανάσης Μπαρτσακίδης (αναρχικός σύντροφος)

-Ταυτοποίηση μάρτυρα-

Θ.: Καταρχήν να πω κάτι. Επειδή αυτά που θα πω μπορεί έτσι λίγο να ερεθίσουν τον κύριο Εισαγγελέα...

Πρόεδρος: Όχι, υπάρχει απόλυτη ελευθερία λόγου

Θ.: Όχι, κε Εισαγγελέα δεν είμαι μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, δεν θα με δικάσετε σήμερα, μπορεί στο μέλλον...ίσως.

Πρ.: Τί έχετε να καταθέσετε εσείς καταρχήν που θα συμβάλλει στη διαφώτιση, διαλεύκανση και την ελεύθερη έκβαση των δεδομένων της υπόθεσης ...

Θ.: Εδώ είναι μια πολιτική δίκη καθαρά, ένα έκτακτο στρατοδικείο ειδικής σύνθεσης. Δεν θέλετε να ακούσει η κοινωνία τι έχουν να πουν τα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα.

Καταρχήν θέλω να σας πω δυο-τρία λόγια για τον αναρχικό χώρο από τον οποίο προέρχομαι και εγώ και τα τρία μέλη του Επαναστατικού Αγώνα. Καταλαβαίνω την έκπληξη του κου Εισαγγελέα μπροστά στη λογική μιας κοινωνίας οριζόντιων δομών, όπου δεν θα υπάρχουν άνθρωποι σαν τον κο εισαγγελέα που παίρνουν μερικές χιλιάδες ευρώ τον χρόνο για να μοιράζουν αιώνες φυλάκισης σε αγωνιστές. Καταλαβαίνω ότι είναι μεγάλο θέμα για τον ίδιο ότι υπάρχουν άνθρωποι, όπως εγώ, με εξακόσια-επτακόσια ευρώ τον μήνα, που πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει μια τέτοια κοινωνία και για αυτό άλλωστε δεν δεχόμαστε αυτήν τη κοινωνία όπως είναι σήμερα. Βέβαια, ο κος εισαγγελέας δεν αποτελεί τον εχθρό. Αποτελεί έναν δούλο του συστήματος, καλοπληρωμένο μεν, ο οποίος έχει ειδικό ρόλο μέσα στα πράγματα και έχει επιλέξει -μπορεί να προέρχεται από φτωχή οικογένεια δεν ξέρω- αλλά έχει επιλέξει με βάση την ασφάλειά του, τον προσοδοφορισμό του και την καλή του την διαβίωση, προδίδοντας πιθανώς και την τάξη του, να καταπιέζει. Αυτό συμβαίνει συχνά, δεν έχω κάτι παραπάνω να πω, άλλωστε και εσείς όλοι θα ανταμειφθείτε για τους αιώνες φυλάκισης που θα ρίξετε, με μια καλή προαγωγή στον άρειο Πάγο προφανώς, δεν ξέρω που. Αυτά όσο αφορά εσάς.

Όσο αφορά το κίνημα, ναι, εμείς παίρνουμε αποφάσεις αντιεραρχικά. Σας είπε ο κύριος Γιώτης πριν ότι δεν υπάρχει κανένα προεδρείο στις συνελεύσεις που κάνουμε. Ναι, οι αναρχικοί έτσι λειτουργούμε, έχουμε αλλεργία στους αρχηγούς, έτσι ακριβώς! Δεν μπορώ να το πω καλύτερα. Ο βαθύτερος λόγος που έχω περάσει τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, δύο σχεδόν, να συμμετέχω σε κινήσεις αλληλεγγύης για τα μέλη του Επαναστατικού Αγώνα είναι ακριβώς αυτός. Γιατί όταν δρούσε η οργάνωση έβλεπα ξεκάθαρα τον αντιεξουσιαστικό προσανατολισμό, τον ίδιο που έχω και εγώ δηλαδή, το κοινό όραμα για την κοινωνία και φυσικά ότι οι στόχοι οι οποίοι επέλεγε ήταν ξεκάθαρα πολιτικά προσδιορισμένοι. Δηλαδή δεν στρέφονταν εναντίον της κοινωνίας σε καμία περίπτωση για αυτό και οι άνθρωποι είναι αναρχικοί. Στρέφονταν εναντίον του συστήματος, τόσο υλικά όσο και συμβολικά - και στα δύο επίπεδα. Και ο λόγος τους όπως έχει ειπωθεί ήταν εξαιρετικά, όσον αφορά τον αναρχικό χώρο, προωθητικός σε κάποια πράγματα. Είχαν άλλωστε προβλέψει την κρίση χωρίς κανένα πτυχίο οικονομικών, από όσο ξέρω, ενώ οι οικονομολόγοι δεν προέβλεψαν!

Να πούμε πόσο επικίνδυνη είναι ακόμα και η ίδια η αλληλεγγύη, δηλαδή αυτό που είπε ο κος εισαγγελέας όταν μίλησε ο Άρης Σειρινίδης και είπε κάποια πράγματα, και η απάντηση που είχε ήταν να τον ρωτήσει αν είναι μέλος του Επαναστατικού Αγώνα. Μπορεί να σας φαίνεται περίεργο, αλλά υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι σε όλη την Ελλάδα ακόμα και στην Ευρώπη, οι οποίοι είναι αλληλέγγυοι πραγματικά στις οργανώσεις αυτές, συμπεριλαμβανομένου του Επαναστατικού Αγώνα, γιατί ο λόγος και οι ενέργειές τους μας δίνουν δύναμη για να συνεχίσουμε και εμείς τον Αγώνα, ακόμη και αν η επιλογή μας δεν είναι αυτή του ένοπλου. Αλλά το μονοπώλιο της βίας το κράτος το έχει κρατήσει για ένα πολύ συγκεκριμένο λόγο, γιατί η βία είναι αποτελεσματική. Γιατί η βία έχει αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει άλλος λόγος που το κράτος έχει παραχωρήσει όλα τα μονοπώλια εκτός αυτού της βίας. Και μέσα σε αυτό είναι η αστυνομία, τα δικαστήρια και ο στρατός. Αυτά θα είναι

πάντα κρατικά, μπορεί να ξεπουληθούν τα πάντα, αυτά θα τα κρατήσει το κράτος για τον εαυτό του γιατί πρέπει να διατηρήσει τον ίδιο του το εαυτό, και αυτό μπορεί να το κάνει μόνο μέσω της βίας, ουσιαστικά.

Το Κεντρικό Συνδικάτο Εργατών στο Σικάγο το 1884 έλεγε να αντιπαρατεθούμε στους αριστοκράτες αλήτες, με το πιο πειστικό επιχείρημα, τη βία. Δύο χρόνια αργότερα έγιναν τα γεγονότα της Πρωτομαγιάς στο Σικάγο που ακόμα θυμόμαστε. Οι εργάτες τα θυμούνται με μεγάλη συγκίνηση και αναφορά σε αυτά για να παίρνουν δύναμη και να συνεχίζουν. Από εκείνα τα γεγονότα έξι (6) εργάτες αναρχικοί, εκτελέστηκαν. Σήμερα, εσείς δεν εκτελείτε...ακόμα, δίνεται όμως φυλακή.

Και ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα να πω για το πόσο επικίνδυνη είναι η αλληλεγγύη προς αυτά τα άτομα, είναι ότι πριν από μερικούς μήνες βγήκαν είκοσι αναρχικοί και έκαναν κατάληψη σε έναν ραδιοφωνικό σταθμό όπου απλώς έπαιζαν ένα CD με τον λόγο του Επαναστατικού Αγώνα. Ως αποτέλεσμα; Μέσα σε ένα τέταρτο της ώρας μαζεύτηκαν εκατοντάδες αστυνομικοί οι οποίοι εισέβαλαν στον ραδιοφωνικό σταθμό, την ώρα που η διεύθυνση του ραδιοφωνικού σταθμού δεν είχε κανένα πρόβλημα, δεν υπέβαλε καμία μήνυση και όμως οι αστυνομικές δυνάμεις συνέλαβαν αυτά τα άτομα.

Ανέσυρε φυσικά η δημοκρατία σας, η δικαιοσύνη σας η δημοκρατική, ανέσυρε έναν ωραίο νόμο από την χούντα για να δικάσει αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι δεν έκαναν καμία απολύτως παράνομη ενέργεια ή τελοσπάντων παράνομη στο δικό μου μυαλό, δηλαδή δεν ενόχλησαν κανένα ουσιαστικά συνάνθρωπό τους, φυσικά ενόχλησαν την εξουσία.

Αυτά τα λίγα πράγματα, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να αναφερθώ, όπως οι υπόλοιποι, στην «αρχηγία», γιατί προσπαθεί να φορτωθεί στα τρία μέλη του Επαναστατικού Αγώνα, γιατί θεωρώ ότι είναι αστείο! Και παντελώς αστείο να μιλάμε για αρχηγίες σε αναρχικούς όπως παλαιότερα για ηθική αυτουργία σε ανήλικους ανθρώπους. Καταλαβαίνουμε ότι σας είναι πολύ δύσκολο να καταλάβετε πώς είναι δυνατόν να πάρετε μια απόφαση χωρίς ο ανώτερός σας να σας την υπαγορεύσει, αλλά τι να γίνει, κάποιοι άνθρωποι λειτουργούν διαφορετικά.

Συνήγορος - Δ. Βαγιανού: Σχετικά με το τελευταίο, για τις οριζόντιες πολιτικές διαρθρώσεις των αναρχικών, ο Μαζιώτης από πολύ μικρό παιδί ήταν στο κίνημα ...

Θ.: Τον Νίκο και την Πόλα δεν τους ξέρω προσωπικά, τους ήξερα ως αναρχικούς...

Δ. Βαγιανού : Πάντως ήταν πολλά χρόνια μέσα σε αυτό το κίνημα. Ξεκίνησε με τον αγώνα ενάντια στην στράτευση του και προχώρησε σε άλλες μορφές πάλης. Υπήρξε ποτέ κάποιο στάδιο σε αυτήν την χρονική περίοδο, σε κάποια μορφή αγώνα ή οργάνωσης που ο Μαζιώτης θα έπαιζε τον ρόλο του ηγέτη, του αρχηγού; Ξέρετε την ιστορία του, είπατε ότι ανήκετε στο αναρχικό κίνημα με την ευρεία έννοια. Θυμάστε ποτέ ο Μαζιώτης να ηγήθηκε με αυτήν την έννοια, να μπήκε ως αρχηγός σε οποιαδήποτε συλλογικότητα, οργάνωση, οτιδήποτε;

Θ.: Οι δομές του αναρχικού χώρου απαγορεύουν την δυνατότητα σε κάποιο άτομο να το κάνει. Αν ήθελε να γίνει αρχηγός θα πήγαινε σε οποιονδήποτε άλλο πολιτικό χώρο. Σε όλους τους άλλους χώρους υπάρχουν ηγέτες. Γιατί να πάνε δηλαδή μέσα σε ένα χώρο δύο σύντροφοι, που έχει δομές που δεν χωράνε ηγέτες. Οπουδήποτε αλλού μπορεί να πάει κανείς να βρει αυτόν τον ρόλο.

Δ. Βαγιανού: Ωραία, κάτι άλλο. Είπατε, αν και μπορεί να διαφωνείτε σε μεθόδους αγώνα και λοιπά, για εσάς μέσα στο κίνημα που ανήκετε, ο Επαναστατικός Αγώνας και η δράση του αποτέλεσε πηγή έμπνευσης. Μπορείτε αυτό να το κάνετε πιο συγκεκριμένο; Τι ήταν αυτό που μπορούσε ... που ενέπνευσε τελοσπάντων, ανθρώπους μέσα στο κίνημα και εσάς προφανώς;

Θ.: Το γεγονός ότι η ανάλυση λόγου ήταν πάρα πολύ καλή. Είχε μια οικονομική ανάλυση η οποία έπεσε ακριβώς μέσα.

Δ. Βαγιανού: ...για τον χαρακτήρα της εποχής...

Θ.: ...ακριβώς μέσα στα πλαίσια της εποχής. Τα ίδια πράγματα σκεφτόμουν και εγώ αλλά δεν

μπορούσα να τα βάλω σε χαρτί τόσο καλά, να το έχω στο μυαλό μου τόσο καθαρά.

Το γεγονός ότι προφανώς αμφισβήτησε το μονοπώλιό της, το οποίο είναι βασικό για όλους τους επαναστάτες σε πολύ δύσκολες εποχές.

Και φυσικά το γεγονός ότι ήταν εντελώς ξεκάθαροι, δεν υπήρχε καμία αμφιβολία για το τι και ποιος ήταν ο εχθρός εκείνη τη στιγμή, στο κάθε ένα χτύπημα από τα δεκαέξι (16); νομίζω.

Δ. Βαγιανού: Ναι 16.

Θ.: Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία σε κανέναν, ακόμη και στον πιο χαζό άνθρωπο, ακόμα και σε αυτούς με το πιο μικρό πολιτικό κριτήριο ..., καταλάβαινε ότι την ώρα που χτυπιόταν μια τράπεζα δεν ενοχλούσε κανέναν παρά μόνο τους τραπεζίτες.

Ή μια ρουκέτα στην Αμερικάνικη Πρεσβεία ή με επίθεση στις μονάδες καταστολής, οι οποίες εκείνη τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ήταν υπεύθυνες για μια δολοφονία...

Δ. Βαγιανού: Άρα δηλαδή θέλετε να πείτε, ο συμβολισμός των πράξεων αυτής της οργάνωσης ήταν εξαιρετικά ισχυρός...

Θ.: ...σε σχέση με την επικαιρότητα.

Δ. Βαγιανού: Αυτό εννοώ ισχυρός, λόγω της επικαιρότητας και της συνάρτησής του.

Θ.: Ισχυρός μπορεί να είναι ένας συμβολισμός γενικά... Γενικά, οι τράπεζες είναι ληστρικές, γενικά η Αμερικάνικη Πρεσβεία είναι ένα θέμα (σύμβολο), γενικά τα Μ.Α.Τ δέρνουν κόσμο, αυτό ισχύει γενικά. Αλλά, εάν μπορέσεις να το δείξεις, τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο που υπάρχει ένας ιδιαίτερος λόγος...

Δ. Βαγιανού: Γίνεται και επίκαιρος, ναι..

Θ.: Τότε γίνετε πολύ πιο δυνατός ο συμβολισμός.

Δ. Βαγιανού: Για παράδειγμα οι ενέργειες της απόπειρας κατά των κεντρικών γραφείων της Citibank στην Κηφισιά το 2009 ή η έκρηξη στο υποκατάστημα της Citibank στην Ν.Ιωνία ή η ενέργεια στο Χρηματιστήριο, πιστεύεται ότι είχαν εξαιρετικά συμβολικό χαρακτήρα εκείνη την περίοδο ακριβώς;

Θ.: Με δεδομένο το ότι οι τράπεζες την τελευταία τριετία έχουν λάβει από τις κυβερνήσεις εκατόν-είκοσι (120) δις μόνο στην Ελλάδα, γιατί είχε ξεκινήσει εκείνη την περίοδο η οικονομική κρίση, και ζητιόταν από τους εργάτες, τους χαμηλόμισθους των διακοσίων (200) ευρώ για να μπορέσει να βγει το σύστημα από την κρίση ... να πληρώνουμε τις τράπεζες δηλαδή, ε, νομίζω ότι, τουλάχιστον αν μπορούσα να αγοράσω μια σαμπάνια...θα την άνοιγα!

Δ. Βαγιανού: Μάλιστα, τώρα μια τελευταία ερώτηση μιας και όπως λέτε ζήσατε αυτούς τους ανθρώπους εν ενεργεία μέσα στο κίνημα. Και οι τρεις, εδώ μέσα, στο δικαστήριο όλους τους μήνες πάλευαν με πάθος να αποδείξουν ότι κατέβαλαν -όταν η οργάνωση μπορούσε και όταν προετοίμαζαν κάποια στρατηγική- κάθε προσπάθεια να προφυλαχθεί η ανθρώπινη ζωή, να αποφευχθεί ο κίνδυνος αυτός. Εσείς που την γνωρίσατε και σε μια προηγούμενη ιστορική περίοδο, πιστεύετε ότι αυτοί οι άνθρωποι ήταν ικανοί να ορμήσουν σε τυφλή βία ανεξάρτητα από την φροντίδα για την ζωή των αθώων πολιτών;

Θ.: Ένας πολιτικοποιημένος άνθρωπος γενικά δεν θα μπορούσε να το κάνει αυτό το πράγμα. Ιδίως αναρχικός ούτως ή άλλως. Ειδικότερα για τους συγκεκριμένους τρεις ανθρώπους. Αλλά νομίζω αυτού του είδους οι ερωτήσεις, προσωπικά για μένα, είναι χωρίς αντικείμενο. Δεν υπάρχει περίπτωση άνθρωπος που έχει χάσει τόσα να το κάνει για την ωμή βία, ιδίως οι συγκεκριμένοι άνθρωποι.

Για τυφλή βία είναι ικανοί οι άνθρωποι στους οποίους επιτίθονταν οι τρεις, οι εχθροί των τριών...και δικοί μου εχθροί. Με αυτό εννοώ τη βία που ζούμε καθημερινά, την εξαθλίωση εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον πλανήτη. Οι συγκεκριμένοι τρεις άνθρωποι δεν

θα ασκούσαν ποτέ τυφλή βία, γενικά και αόριστα.

Δ. Βαγιανού: Μια τελευταία ερώτηση. Πιστεύεται εσείς ότι η ανάληψη ευθύνης για συμμετοχή σε μια οργάνωση μπορεί να οδηγήσει σε μια τυποποίηση αρχηγικού ρόλου;

Θ.: Αυτό είναι ένα κατασκευάσμα που δεν μπορώ να καταλάβω, δεν με αφορά, δεν μπορεί κανείς να είναι αρχηγός σε μια τέτοιου είδους οργάνωση. Τώρα δεν μπορώ να κρίνω, οι δικαστές είναι «αρμόδιοι», αλλά δεν μπορεί να υπάρξει αρχηγός σε αναρχική οργάνωση ούτως ή άλλως, οπότε δεν ξέρω, δεν είμαι νομικός.

Δ. Βαγιανού: Τι νόημα κατά τη γνώμη σας είχε; Γιατί αυτοί οι τρεις άνθρωποι ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη; Για να υπάρξουν σαν πολιτικά όντα, για να θυμίσουν ότι ο εχθρός είναι εδώ; Γιατί κατά τη γνώμη σας έσπευσαν σχεδόν αμέσως στην ανάληψη;

Θ.: Αυτό το πράγμα είναι... μπορώ να κάνω μόνο εκτίμηση.

Δ. Βαγιανού: Ναι ποια είναι, πως το εισπράξατε εσείς και ο χώρος σας αυτό;

Θ.: Για να υπερασπιστούν την οργάνωση στην οποία ήταν μέλη προφανώς, αλλά δεν μπορώ να μπω σε αυτήν την κουβέντα γιατί αυτό θα το εξηγήσουν οι ίδιοι.

Δ. Βαγιανού: Εννοείται. Εννοώ πως αποκρυσταλλώθηκε σε έναν πολιτικό χώρο;

Θ.: Σαν μια συνέπεια λόγου και έργων που έχουν αυτοί οι άνθρωποι, και είναι γνωστοί για αυτό το πράγμα, για την συνέπειά τους εννοώ, χρόνια πολλά.. Δηλαδή για τον Κώστα που τον ξέρω 10 χρόνια, προσωπικά εννοώ, είναι συνεπής αγωνιστής. Αυτό το ξέρω σε προσωπικό επίπεδο μέσα από τους αγώνες.